

ΜΕ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΧΕΝΙΝΓΚ ΜΑΝΚΕΛ

Ένα από τα ελάχιστα κοινά που έχουμε με τον Βαλάντερ είναι ότι είμαστε συνομήλικοι. Όταν είσαι γύρω στα 60, υπάρχουν ορισμένα πράγματα που βρίσκεις πάρα πολύ τρομακτικά. Ένα από αυτά είναι ότι έχεις πάρει λάθος αποφάσεις στη ζωή σου και τώρα είναι πολύ αργά για να τις αλλάξεις. Ένα άλλο είναι ότι αρχίζεις και σκέφτεσαι τη σωματική και πνευματική φθορά. Δε φοβάμαι καθόλου τον θάνατο. Αυτό που πραγματικά με τρομάζει είναι να έρθει μια μέρα η σύζυγός μου η Εύα και να μου πει: «Χένινγκ, έχεις αρχίσει να ξεχνάς».

Είναι αλήθεια ότι δε συμπαθώ ιδιαιτέρως τον Βαλάντερ. Πιστεύω όμως ότι οι περισσότεροι συγγραφείς θα συμφωνούσαν ότι είναι πολύ πιο ενδιαφέρον να γράφεις για ένα άτομο που δε συμπαθείς. Είμαι βέβαιος ότι ο Σαίξπηρ χαιρόταν πολύ περισσότερο γράφοντας για τον Ιάγο απ' ό,τι για τον Οθέλο. Αν γράφεις για κάποιον που αγαπάς, τι στο καλό μπορείς να πεις για αυτό το άτομο; Είναι πολύ καλύτερα να υπάρχει κάτι ανάμεσα σ' εσένα και τον κεντρικό χαρακτήρα που να σ' εκνευρίζει. Για παράδειγμα, η συμπεριφορά του Βαλάντερ απέναντι στις γυναίκες δεν μου αρέσει καθόλου. Νομίζω ότι εγώ τους φέρομαι πολύ καλύτερα. Εκείνος παραείναι... απότομος...

Απόσπασμα από συνέντευξη του Χένινγκ Μάνκελ στην www.telegraph.co.uk